

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Š., spol. s r. o., M., B., IČO: X., zast. R., s. r. o., H., B., IČO: X., proti žalovanému: R., spol. s r. o., K., N., IČO: X., zast. advokátom JUDr.J., M., N., **o zaplatenie 7 899,60 Eur (237 983,50 Sk) s príslušenstvom**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15 Cob 76/2009-98 zo dňa 27. 05. 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15 Cob 76/2009-98 zo dňa 27. 05. 2009 **o d m i e t a**.

Žalovaný je **p o v i n n ý** žalobcovi nahradiť trovy dovolacieho konania vo výške 290,20 Eur na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Nitre rozsudkom č. k. 14 Cob 71/2008-83 zo dňa 03. februára 2009 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť sumu 7 899,60 Eur s úrokmi z omeškania 14% zo súm a dátumov uvedených vo výroku rozhodnutia.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 28. 01. 2008 v súvislosti s jej zmenou, ktorú súd pripustil uznesením vyhláseným dňa 29. 04. 2008 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 237 983,50 Sk s úrokmi z omeškania 14% zo súm uvedených a doby omeškania v žalobe. Z vykonaného dokazovania zistil, že žalobca fakturoval žalovanému kúpnu cenu objednaného a dodaného tovaru faktúrami čísiel uvedených v dôvodoch rozhodnutia. Za nesporné označil, že žalovaný ani jednu z faktúr

žalobcovi nezaplatil. Z vyjadrenia účastníkov súd zistil, že v marci 2007 navštívil žalobca žalovaného v súvislosti s nezaplatenými faktúrami, žalovaný ich nenamietal a sľúbil, že ich bude splácať. Pri tejto návšteve oznámil, že žalovaný žalobcovi, že majú problém s jedným vozidlom, na ktorom sa vytvárajú pľuzgiere a odlupuje sa farba, v ktorej súvislosti žalobca oslovil svojho dodávateľa farieb H., s. r. o., Ž., importéra pre S., a poslal k žalovanému aj svojho technika. Vozidlo bolo odtiahnuté do prevádzky v Š., kde urobili laboratórne skúšky a vzorku poslali výrobcovi so sídlom v S.. Tento po prešetrení dospel k záveru, že problémom došlo nesprávnou aplikáciou farieb V. patriace p. B., bolo žalovanému v pôvodnom stave vrátené, a že po celý čas tejto komunikácie účastníkov žalovaný neriešil svoj prípadný nárok z väd dodaného tovaru, resp. žiadneho sa nedomáhal dokonca ani neoznamoval žalobcovi, z ktorej dodávky tovaru pochádza použitá farba. Citoval list žalovaného, ktorým žalovaný listom zo dňa 15. 10. 2007 označeným ako „reklamácia – návrh na dobropisovanie sumy 234 000,- Sk za dodaný vadný tovar materiál a spôsobenú škodu žiadal žalobcu o dobropisovanie zadržanej sumy sa dodaný materiál a spôsobenú škodu na vozidle Peugeot 407 a Toyota, to jest 234 000,- Sk na odstránenie farby odlupujúcej sa z vozidla Toyota a zapožičanie vozidla zákazníkovi počas opravy V., v ktorom poukázal na nedoriešenie jeho reklamácie zo strany žalobcu. Ďalej citoval list zo dňa 06. 11. 2007, ktorým žalovaný urgoval u žalobcu dobropisovanie sumy 234 000,- Sk s tým, že v opačnom prípade vystaví faktúru za úhradu škody a pohľadávku jednostranne započíta. Žalovaný po začatí konania listom doručeným súdu dňa 12. 06. 2008 oznámil súdu, že farba, ktorou bola spôsobená škoda 234 000,- Sk bola dodaná faktúrou č. 26K. Žalovaný faktúrou č. 208030349 zo dňa 07. 05. 2008 pre žalobcu ako odberateľa vyčíslil náklady spojené s reklamáciou odlupujúcej farby na vozidlá Peugeot 407 Ing.I. a na vozidlá Toyota na sumu 234 000,- Sk. Konajúci súd za nesporné označil, že žalobca ako predávajúci, svoje záväzky z uzavretých zmlúv splnil a žalovanému tovar dodal, ale žalovaný ako kupujúci záväzok z uzavretých zmlúv nesplnil a za dodaný tovar nezaplatil. Konajúci súd nezistil, že žalovaný by v priebehu konania bol uplatnil u žalobcu nárok zo zodpovednosti z väd. Súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne a obranu žalovaného, ktorou žiadal započítať voči dôvodným pohľadávkam žalobcu jeho pohľadávku s poukazom na § 580 Občianskeho zákonníka označil za právne nedôvodnú s tým, že pohľadávku spornú nemožno považovať za pohľadávku na započítanie a najmä nemožno ich považovať za takéto v konaní, ktoré je vedené zo strany žalobcu o zaplatenie pohľadávok nesporných a najmä v prípade, keď preukazovanie existencie pohľadávok uplatnených na započítanie by si vyžiadalo rozsiahle

dokazovanie nesúvisiace s pohľadávkami uplatnenými žalobou, alebo súvisiacimi iba okrajovo. V danom prípade bola pohľadávka žalovaného na započítanie v celom rozsahu, čo do dôvodu výšky sporná, vadné plnenie, z ktorého žalovaný nárok na náhradu škody uplatňuje si žalovaný nikdy neuplatnil a toto vadné plnenie sa malo týkať faktúry č. 26K 01042 na sumu 14 905,- Sk, pričom išlo o plnenie z kúpnej zmluvy. Žalovaný nárok na náhradu škody odvodzoval zo svojich zmlúv o dielo uzavretých so zákazníkmi. Predmetom diela nie je iba dodávka materiálu, ale aj prác podľa určitej technológie. V danom prípade žalobca nebol zhotoviteľom diela, bol ním sám žalovaný. Žalovaný by v danom prípade riešil spornú pohľadávku na úkor procesných práv žalobcu. Z uvedených dôvodov súd obranu žalovaného neakceptoval a namietanú pohľadávku titulom náhrady škody nezapočítal. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

O odvolaní žalovaného proti tomuto rozsudku, ako súd odvolací rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 15 Cob/76/2009-98 zo dňa 27. 05. 2009 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že prejednal odvolanie podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a vychádzal zo zisteného skutkového stavu. Zistil, že v konaní bolo preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu kúpnych zmlúv v zmysle ustanovenia § 409 a nasl. Obchodného zákonníka, a že dodanie tovaru zo strany žalobcu nebolo žalovaným spochybnené, ako ani výška kúpnej ceny. Uviedol, že pokiaľ dodaný tovar mal vady, tak žalovaný mal možnosť uplatniť si nárok zo zodpovednosti za vady v zmysle ustanovenia § 436 a § 437 Obchodného zákonníka, nakoľko bol to žalovaný na kom bola dôkazná povinnosť existenciu vadnosti dodaného tovaru teda dodaných vadných farieb, čo však žalovaný priamo v konaní nepreukázal. Žalovaný nepreukázal vadnosť tovaru, ktorá by priamo spôsobila výskyt defektov na karosériách automobilov po aplikácii týchto farieb dodaných žalobcom. Pri realizácii nástreku za nepochybné označil dodržať technológiu, pričom žalovaný taktiež nevyklúčil pochybnosti súvisiace s prípadným nedodržaním predpísanej technológie. Z uvedeného konajúci súd vyvodil záver, že žalovaným uplatnenú pohľadávku na započítanie v súvislosti s náhradou škody nemôže byť považovaná za splatnú, a teda započítateľnú pohľadávku voči žalobcovi uplatnenej pohľadávke v tomto konaní. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd stotožnil so zisteným skutkovým stavom a právnym názorom prvostupňového súdu a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Proti tomuto rozhodnutiu s vyznačenou právoplatnosťou 14. 07. 2009 podal dovolanie žalovaný podaním zo dňa 02. 08. 2009 doručeným súdu 12. 08. 2009 a navrhol obidve rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Dovolanie označil za prípustné podľa ustanovenia § 237 písmeno f/ O. s. p. a § 241 ods. 2 písmeno a/, b/ O. s. p., teda že v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nakoľko vychádzalo zo zisteného skutkového stavu, ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní a podľa § 241 ods. 2 písmeno c/ O. s. p. spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Podľa žalovaného sa prvostupňový súd riadne nevysporiadal s námietkou na započítanie jeho pohľadávky voči žalobcovi vo výške 234 000,- Sk titulom, náhrady škody, obranu žalovaného neakceptoval a namietanú pohľadávku titulom náhrady škody nezapočítal len preto, že ju nepovažoval za spôsobilú na započítanie z toho dôvodu, že ide o pohľadávku spornú, ktorá si vyžaduje rozsiahle dokazovanie. Takýto právny názor podľa žalovaného nemá právnu oporu v zákone, nakoľko sporná pohľadávka náročná na dokazovanie nepatrí medzi pohľadávky, ktoré by nebolo možné započítať. Citoval ustanovenie § 581 Občianskeho zákonníka, z ktorých dôvodov prvostupňový súd sa mal dôsledne zaoberať s námietkou žalovaného a rozhodnúť o celej prejednávanej veci. Takýmto postupom podľa žalovaného bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 písmeno f/ O. s. p. uviedol, že odvolací súd dospel k rovnakému názoru z absurdných dôvodov, nakoľko práve postupom súdu hlavne zamietnutím znaleckého dokazovania a výsluchu svedka pána G., bolo žalovanému znemožnené preukázať skutočnosti i vytýkané odvolacím súdom. Za nepravdivé označil konštatovanie odvolacieho súdu, že žalovaný pripustil, že by mal pochybnosti o prípadnom nedodržíaní postupu pri nanášaní farby, a že toto tvrdenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. K olupovaniu farby došlo pri dodávke tej istej farby od toho istého dodávateľa. Keďže konajúci súd sa nevysporiadal s námietkou žalovaného v zmysle ustanovenia § 98 O. s. p. a nevrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie dokazovanie, žalovanému odňal možnosť konať pred súdom.

K dovolaniu zaujal stanovisko žalobca podaním doručeným súdu 30. 09. 2009 a navrhol dovolanie ako neprípustné zamietnuť. Vo vyjadrení k dovolaniu podrobne rozobral dôvody uvedené v dovolaní, ktoré z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania označil za právne irelevantné.

Dovolanie možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 O. s. p.).

V danom prípade ide o dovolanie žalovaného proti právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd prvostupňové rozhodnutie potvrdil ako vecne správne. Z ustanovenia § 238 ods. 1 O. s. p. je zrejmé, že voči potvrdzujúcemu rozhodnutiu v danom prípade dovolanie prípustné nie je. Z ustanovenia § 241 ods. 2 písmeno a/, b/ O. s. p., na ktoré sa žalovaný v dovolaní odvoláva vyplýva, že dovolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237, konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Citované ustanovenie sa týka možnosti odôvodnenia dovolania, ale nie prípustnosti dovolania. Z ustanovenia § 237 písmeno f/ O. s. p., z ktorého žalovaný prípustnosť dovolania odvodzuje vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 101 ods. 1 O. s. p.) ako prvoradou otázkou dôvodnosťou podaného dovolania žalovaným sa zaoberal, či ide o dovolanie prípustné.

Jednou otázkou pre posúdenie, či ide o dovolanie prípustné podľa § 237 písmeno f/ O. s. p., či postupom odvolacieho súdu a prvostupňového súdu bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom. Z obsahu prvostupňového rozhodnutia nie je zrejmé, že by sa súd v konaní návrhom žalovaného na započítanie jeho pohľadávky vo výške 234 000,- Sk nezaoberal. Prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia sa zaoberal pohľadávkou žalovaného vo výške 234 000,- Sk, ktorú žalovaný žiadal započítať oproti pohľadávke žalobcu. Konštatoval, že ide o pohľadávkou žalovaného, ktorá mala žalovanému vzniknúť titulom náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená žalobcom tým, že žalovanému dodal vadné farby, ktorú skutočnosť však žalovaný nepreukázal, a ani právo zo zodpovednosti za vady nereklamoval. Z tohto dôvodu prvostupňový súd pohľadávkou žalovaného označil za spornú, ktorú nie je možné započítať voči pohľadávke žalobcu uplatnenú v žalobe. Z tohto postupu prvostupňového súdu sa nedá vyvodiť, že prvostupňový súd zabránil účastníkovi konania na strane žalovaného konať pred súdom. Odvolací súd v zdôvodnení rozhodnutia uviedol dôvody, pre ktoré sa stotožnil s vysloveným právnym názorom prvostupňového súdu, že pohľadávkou žalovaného vo výške 234 000,- Sk započítať nie je možné. Zo zdôvodnenia rozhodnutia aj odvolacieho súdu jasne vyplýva, že odvolací súd sa zaoberal s návrhom žalovaného na započítanie, ktorý návrh však taktiež ako prvostupňový súd neakceptoval. Fakt, že odvolací súd nevykonával dôkaz navrhnutý žalovaným, sa nedá označiť za postup, ktorým by súd odňal možnosť konať pred súdom. Účastníci konania majú právo dôkazy

navrhovať a je vecou súdu, ktoré navrhnuté dôkazy súd vykoná. Nevykonanie dôkazov nie je postup súdu, ktorým by súd zabránil možnosť konať pred súdom. Skutočnosť, že odvolací súd vo veci konal bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. nie je taktiež postup súdu, ktorým by súd zabránil účastníkovi konať pred súdom. Ustanovenie § 214 ods. 2 O. s. p., takýto postup odvolacieho súdu umožňuje a využitie tohto ustanovenia sa nedá taktiež označiť za postup súdu, ktorým by súd zabránil účastníkovi konať pred súdom. Dôvody uvádzané v dovolaní žalovaného sa týkajú v podstate označeného hmotno-právneho pochybenia obdivoch súdov žalovaným, ktoré tvrdenie žalovaného však nie je možné považovať s poukazom na ustanovenie § 237 písmeno f/ O. s. p. za postup súdu, ktorým by bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O. s. p.) na základe uvedených dôvodov, dovolanie žalovaného ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písmeno c/ O. s. p. odmietol.

Úspešnému žalobcovi priznal účelne vynaložené trovy v dovolacom konaní vo výške 1 úkonu právnej pomoci vyjadrenie k dovolaniu, 1 x režijný paušál a 19% DPH v súhrnnej výške 290,20 Eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave 16. decembra 2009

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková